

rejse. De førstnævnte have ogsaa Gavn og Nytte af, at Rejserne ere billige. I det hele taget skal man ikke være saa bange for at Jernbanerne ikke kunne betale sig, og absolut fordre, at de skulle svare Renter af Drifts- og Anlægskapitalen. Man maa vistnok mere og mere komme dertil at betragte Jernbanerne paa samme Maade, som man betragter Landevejene og andet saadant, som man er fælles om i Samfundet, og som godt maa koste noget, fordi det gavner Samfundet i dets Helhed.

Desuden have vi hørt den højtærede Finansminister i sit første Foredrag her i Salen sige, at det netop var de længere Rejser, der gavede det bedste finansielle Resultat. Det ligger derfor saa nær at mene, og jeg har i hvert Tilfælde ingen Grund til at tvivle derpaa, at det virkelig er de længere Rejser, som betale sig bedre nu, da der er sket Nedsættelse i Taksterne, end de gjorde tidligere. Men selv om det var saa, at der kunde vindes noget i Statskassen ved at forhøje disse Takster, vilde jeg alligevel nødig gaa med dertil. Ønsker man forøgede Indtægter paa Persontaksternes Konto, kunde der maaske være Tale om at tage under Overvejelse de mange Fribilletter og Frirejsekort, som udstedes til mangfoldige forskellige Personer, f. Eks. til Rigsdagsmænd. Jeg ved ikke, hvad andre ærede Kolleger sige hertil, men for mig staar det saaledes, at før man enedes om at forhøje Taksterne for andre ærede Medborgere i Staten, skulle vi først enes om at give Afkald paa vore Fribilletter. I ethvert Tilfælde vilde jeg undse mig ved at gaa med til at forhøje Taksterne særlig paa 3die Klasse for de rejsende, som skulle her fra til Frederikshavn, medens jeg selv vedblivende rejste frit paa 2den eller 1ste Klasse ad samme Vej. Men det bedste, og det, som ogsaa rimeligst vil ske, er, at vi blive ved *statu quo*, at vi Rigsdagsmænd beholde vore Frikort, og de andre ærede Statsborgere deres billige Rejser.

Der er dernæst et andet Spørgsmaal, jeg gerne vilde omtale med et Par Ord. Det er den hemmelige Afstemning, og jeg vender mig da først til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen). Han beskyldte i Gaar Reformpartiet for at være Skyld i, at denne Sag var strandet, idet han sagde, at det havde standset Lovforslaget, da det som vedtaget kom ned oppe fra Landstinget. Det er ganske rigtigt. Det Ansvar vilde vi ikke skyde fra os; det have vi virkelig, og jeg indrømmer, at havde Tingets Flertal villet

tage Loven, som den kom den Gang, havde vi nu til det forestaaende Valg haft den hemmelige Afstemning ved Sedler i Stedet for mundtlig Afstemning.

Men det er et andet Spørgsmaal, om vi havde været tjente dermed. Jeg vilde mange Gange hellere have den nugældende Afstemning end den, som indeholdtes i Landstingets Lovforslag, thi det drejer sig jo ikke om offentlig Afstemning med Afstemning ved Sedler eller med mundtlig Afstemningsprotokol; men det drejer sig om at sikre Valgerne en aldeles ukontrolleret Stemmeafgivning, saa at de kunne stemme fuldstændig frit, og det kunde vi ikke ved Landstingets Forslag. Det vilde omtrent være blevet paa samme Maade som nu ved Borgerrepræsentants- og Byraadsvalgene. Og det er vitterligt, at der ved disse Valg ogsaa kan udøves et ikke saa lille Pres, — man kan saa kalde det Valgtryk, eller hvad man vil — og det er det, vi skulle være helt fri for. Derfor forandrede vi Lovforslaget for at faa en fuldstændig hemmelig Afstemning, som ingen kunde kontrollere, og hvorunder der intet Pres kunde udøves. Vi vilde derved have opnaaet at faa en virkelig hemmelig Afstemning: Lovforslaget var jo til Behandling i Landstinget i sidste Samling, og det synes, som om Landstinget ogsaa er af samme Mening som vi; thi det har ikke ved 2den Behandling gjort noget Skridt til at føre Forslaget tilbage til den Form, hvori det sendte os det første Gang. Det vedtog Ændringsforslag ved 2den Behandling; men de gaa ikke ud paa det samme som dets første Forslag; men de gaa tværtimod ud paa det modsatte at skærpe Bestemmelserne om den fri ukontrollerede Afstemning. Nu vil man altsaa faa Forslaget forelagt igen, og jeg vil haabe, at der skal komme et godt Resultat ud deraf, saaledes at vi kunne komme til at stemme efter dets Forskrifter ved de førstkommende Folketingsvalg. Det er ikke sikkert, men det er heller ikke umuligt eller usandsynligt, at det kunde ske.

Jeg skal endnu ganske kort omtale et Spørgsmaal, som vedrører Postvæsenet, og som jeg særlig vil henvende til Ministeren for Postvæsenet. Det er ikke noget stort Spørgsmaal; men jeg vil alligevel spørge, om der ikke muligvis kunde gøres noget for at afhjælpe en Mangel ved Postloven eller i hvert Fald ved Administrationen, selv om den ikke har stor finansiel Betydning for den enkelte Person. Det er alligevel et Forhold, som træder frem paa en løjerlig grell Maade. Vi vide, at man ved